

MC Højbjerg Nyt

MEDLEMSBLAD FOR MC HØJBJERG

nr 2/2009

MC Højbjerg · Jegstrupvej 67 · 8361 Hasselager · Tlf. 29 71 51 39 · mail@mchojbjerg.dk

ÅRHUS SCOOTER

Klostergade 74 · 8000 Århus C

Tlf 86 12 21 48 / aarhuscooter.dk

Autoriseret forhandler af:

**KAWASAKI · YAMAHA · SUZUKI
APRILIA · GILERA · PIAGGIO · PGO
MC og scooter værksted**

Friedrichstad

Vi kørte hjemme fra onsdag formiddag (dagen før Kristi himmelfartsdag) for at overnatte 4 dage i Friedrichstad.

Onsdag kom der 10 personer og 1 barn. Vi havde en solrig eftermiddag og hyggelig aften.

Torsdag var der nogle der kørte tur, men K, Alice og jeg gik op i byen til marked og så lidt af byen.

Fredag var vi en tur på 2 hjuls museum. Bernd hentede os for at køre hen til museet.

Da vi var retur på campingpladsen, havde Annette og Henrik købt ind til 3 jordbær tærter. Et godt og velsmagende initiativ.

Lørdag kørte vi til Husum for at se os rundt i et campingcenter, Preben og Alex kørte bag ved Jesper, og da Jesper drejede fra, fulgt de 2 med, så da vi andre

nåede frem til campingcenteret, kunne vi så konstatere at der manglede nogle personer, så vi forsøgte med flere sms og tilf. opkald uden held, men de fandt dog frem til os andre. Derefter skulle vi en tur til Starmer, Henrik skulle køre først, og da vi kørte ud af Husum kørte Henrik i den forkerte retning, flere flugte efter og jeg kunne blot høre K råbe at det var den forkerte

retning, så K måtte ned i gear og overhale for at komme forrest, så vi kunne syde på igen, for Starmer lå jo ikke i retning mod Flensburg. Da vi så ankom til Starmer var der ferie lukket, og flere kom i tanke om, at det var vist også det Uffe havde fortalt dagen før. Så tilbage til Husum for at gå lidt rundt og få en øl på havnen. Om eftermiddag var vi en tur i Fridrichstad, hvor det blev til et par øl rundt i byen. Og til slut en stor is vaffel.

Campingpladsen lå op til et dige, hvor

man kunne gå op og se både sejle ind til Fridrichstad. Nora var meget betaget af fårene som gik på skråningen ved diget.

Alle dagene kørte nogle fra MC Højbjerg og andre kom. Det blev til i alt 21 personer og 6 børn samt Alec og Vivi fra Odense. Så den lille plads vi var blev tildelt kunne være trang.

Tina Molberg

Schou's Auto

Kvalitetsreparation og vedligeholdelse af alle mærker og til bedste pris!

Få fast lav pris eller efter regning - bestem selv!

Kort leveringstid - i reglen samme dag - mirakler tager lidt længere!

Holme Ringvej 139
8260 Viby J
Tlf: 8614 2700

Mandag til torsdag: 7³⁰ til 17⁰⁰

Fredag: 7³⁰ til 15⁰⁰

Jumbo i Eckernförde

K og jeg tager den 26.-28 juni til vores først Ostsee jumbo i Eckernförde som i år var det 26. jumbo.

Da vi kommer fredag er der kommet rigtig mange sidevognscyklere, dem som kommer længst væk fra, var vist de 5-7 fra Sverige. Der kom 3 andre sidevogne fra Danmark, Drews, Torben og søn. Fredag er der tilmelding fra kl. 19.00, hvor man skal skrive sig på et hold (dem man skal køre med om lørdagen), får udleveret bil-

letter til om lørdagen, 1 øl, 1 kotelet og 1 pølse. Der skulle bestilles og betales for rundstykkerne til morgenmad lørdag og søndag, til morgenmaden var der også kaffe, te, smør, ost og pålæg. Der var et par boder, hvor der kunne købes øl og grill pølser.

Lørdag ankommer passagererne i mini busser. Der kommer en varebil med omkring 50 styrthjelme til passagererne. Passagererne går rundt på pladsen for at finde den sidevogn de gerne vil køre med. Mange af passagererne søgte efter den

sidevogn, de havde kørt med de tidligere år. Der kom en af passagererne, for at kikke på vores sidevogn, men da han så Tjipp, hoppede han tilbage og skyndte sig videre. Der kom en anden passagerer, som gerne ville køre med os.

Vi er på hold 3 med 5 andre sidevogne. Hold 1 skal starte kl. 10 og så efterfølgende hold med 5 min mellemrum. Det hele starter dog 15 min. senere, men det skubbede blot vores start tid. Turen var rundt i området, under vejs er der grønne og røde farver på skilte for hvilken side man skal dreje til. På vores hold var der en tysker som ikke havde fået tanket, så på et tidspunkt holdte vi pause for at han kunne tanke, imens var der så en MZ'er som skulle skifte nogle reservedele for at kunne køre videre. Senere på turen måtte denne MZ'er så trækkes hen til pause pladsen.

Da vi havde kørt 3 timer var der planlagt pause. Pausen var 1½time hvor der

var kaffe, te, vand, boller med pålæg og MANGE kager. Nogle af passagererne underholdte med musik. Så skulle MC føreren og passageren igennem 4 konkurrencer hvor der blev givet point. Derefter retur til camping pladsen. Resten af eftermiddagen var der disco, hvor passagererne dansede og skiftede til at have mikrofonen, vældig underholdende. Om aftenen var der hurtig kø ved maden, for de personer som skulle grille kunne ikke følge med så det tog meget lang tid, før køen blev kort.

Så var der opråbning af passagererne og føreren af sidevognen skulle så følge med op. Hver fik et diplom og føreren fik vejkort over Tyskland. Derefter kunne de gå op til laden og finde de billeder hvor de selv var på, billeder som var taget under vejs.

Relig aften, og hjem søndag.

Tina Molberg

Turen til Børneinstitution i Silkeborg

Avisen havde fået en henvendelse på om MC Højbjerg ville komme den 18. juni og køre en tur med børnene fra institutionen i Silkeborg.

Vi skulle køre fra klubben mod Silkeborg. Det blev til 5 sidevogne og 2 solo. Der blev vist rundt på institutionen, hvor der var 8 børn. Institutionen havde et samarbejde med andre lignende steder i Silkeborg, derfor var der mange flere børn tilstede.

mere end en tur. Børnene var vældig tilfredse, på et tidspunkt sagde et af børnene, at det var længere ture end dem som de havde kørt med Nimbus Klubben. Der blev serveret pølser og hotdog og vand, samt kaffe og kage.

Politiet fik studeret Avisens sidevogn.

Som tak for at vi kom og kørte ture, fik Preben en kasse øl med, som er blev leveret i klubben, til fælles indtagelse.

Tina Molberg

Om eftermiddagen havde der været opvisning af politihunde og der var køreture i en politibil, samt der var nogle Nimbus sidevogne, som børnene kunne få en køretur med.

De fremmødte MC Højbjerg kørte et par ture og der var flere af børnene, der fik

FRANZ KROON MOTORCYKLER Bremårevej 13, 8520 Lystrup franzkroonmc.dk

Telefon forretning: 86-13.15.77

Værksted: 86-13.19.18

Fax nr. 86-13.19.65

mail adresse: kroonmc@post6.tele.dk

værksted: vrksted@franzkroonmc.dk

Sommerferie Kroatien 2009

Det måtte jo komme til det tidspunkt hvor jeg ikke kunne stoppe mere ned i min sidevogn, og det blev i år. Tøserne toilettasker bliver større og større for hver år der går, og hvad de ellers skal have med af grej for at overleve 14 dage i telt. Så aftalen for i år, var at Michelle og Sanne kørte i bilen og Simone og jeg kørte på BMW'en

Turen gik rigtig godt gennem Tyskland ad "7" og ned til lige før byen Gras i Østrig, så det var en godt stykke den første dag. Michelle og Sanne var kørt i forvejen, så det var deres opgave at finde et gashaus for natten, og det klarede de flot.

Vi aftalte at vi kørte den sidste del sammen, og med Sanne foran gik det så stærkt at vi ikke nåede at betale for at køre på motorvejen i Slovenien, Sanne mente, at da hun kom til at betale for en hel mdr. i Østrig måtte det gå lige op. Ellers gik det godt med Michelle som kort-

holder foran, og vi prøvede at hænge på så godt vi kunne.

Da vi ankom til havnebyen hvor vi skulle sejle ud til feriezøen Rap var der ikke meget begejstring af spore hos tøserne, alt hvad vi kunne se var en ø uden træer eller nogen form for liv. Men da vi kom ind midt på øen begyndte det at ligne noget og smilet kom frem på tøserne.

Velkomstkomiteen fra MC Højbjerg stod klar med kolde øl og anvisning til en god plads i skyggen, så det var bare dejligt. Derefter begynde det sædvanlige særsyn, udpakning sidevognen og se hvad vi i år havde fået slæbt med på ferien.

De første par dage gik med at finde os tilrette på øen, og nogle havde planlagt en tur til Plitvicka søerne med de mange vandfald, det var kun Simone og jeg der vil med, det var bare en fantastisk tur. Ellers gik dagene med at ligge ved stranden,

gå en tur til byen som også hed Rap, hvor tøserne havde rig mulighed for at shoppe, og så skulle der jo også laves aftensmad, man har sgu travl når man er på campingferie.

Når vi ikke selv lavede mad gik vi op til vores ven Angelo, han serverede et fantastisk måltid mad og til meget fornuftige priser, der var bare lige det, at lige inden vi skulle gå kom han altid med en lille flaske vi skulle smage på. Jeg har smagt klorvand i et børnebassin i svømmehallen der smagt bedre, men nogle gange fik vi lov til at smage "tøsnedrikken" og det var ikke så ringe.

De andre var kommet en uge før os, så en efter en kørte de alle hjem og til sidst var der kun os og Flemming og Anette tilbage, og vi aftalte at køre en tur til Zadar en lille tur på kortet, men det tog to en

halv time at køre turen. Sanne fik lov til at prøve at køre lidt bjergkørsel på BMW'en, men efter små 50 km fik hun nok af det og jeg fik lov til at overtage den igen.

Byen Zadar var meget flot, men tøserne blev skuffet over shoppingcenteret, men det var jeg ikke for de købte ikke noget, det kalder jeg en god shoppingtur.

Dagen kom hvor vi måtte sige farvel til Flemming og Anette, og vi var de sidste tilbage på øen. Vi brugte de sidste dage på at køre rundt på øen og hvad man ellers laver når man har ferie. Noget af det jeg vil savne mest er at stå tidligt op om morgenen, efter en morgenløbe og en tur i vandet kl. 7 næsten helt alene, det er sådan jeg vil leve når jeg vinder i lotto.

Som den sidste mand på øen fra MC Højbjergs ekspedition, stod jeg med Talismanen i hånden og præmien var, retten til at køre hjem helt alene og kun på landeveje. Det var ikke en chance jeg vil få igen lige med det samme. Som det eneste planlagte var, at komme på Route 66, ellers havde jeg fået 5 dage bare til at køre i. Større præmie kan man jo ikke vinde.

Dag 1.

Tirsdag morgen d. 28 kl. 7.30 fik jeg sagt farvel til familien, første plan var at købe et

kort over Kroatie. Jeg havde set en tank i byen Senj, så det var det første mål, men de solgte ikke kort på tanken, da kom jeg i tanke om at jeg havde set at de solgte kort ved Plitvicka Søerne og af sted det gik og så havde jeg jo også et sted at spise frokost. Fik købt kortet og kunne se at der ikke var langt til Bosnien og kunne køre tværs over landet og ind i Kroatien igen, men i byen Bihac var alt gravet op, og omkørsel så efter to timer gav jeg op og tilbage ad samme vej.

Bare fordi at en vej er på mit europakort betyder det ikke, at det er en landevej men den også ende i skov eller en grusvej, men det må man jo tage når man er på eventyr.

Lige så snart man har forladt turistområderne møder man en nød og elendighed jeg aldrig havde troet var i Europa.

Målet for første dag var at komme til Ungarn og finde en campingplads, fandt en lige over grænsen i byen Barcs, ikke noget at skrive hjem om, men fandt da en plads og et sten hvor jeg kunne få aftensmad og en kold øl. Var træt efter en lang dag og gik tidligt i seng.

Dag 2.

Efter en rask løbetur gennem lokalområdet, jeg kunne man se at byen engang har været en by fuld af liv, og husene var bygget i flot stil med kobber eller zink tagrender, skiffertag og man kan se det var godt håndværk. Men problemet er at husene ikke er vedligeholdt i de sidste 30 – 50 år. Turen tværs over Ungarn var et trist syn, mange af de byer jeg kørte igennem kunne kun få vand fra pumpen på byens tov.

Jeg husker især en by jeg troede var helt forladt, men pludselig stod en lille pige i en kjole der ikke havde været vasket i år, i hånden havde hun en stump stof med nogle knuder på, tror det skulle forestille hendes dukke? Måske jeg havde fået noget jeg ikke kunne tåle til aftensmad, for jeg kunne mærke mærkelig fornemmelse i maven, og fik også noget vind i det ene øje. Hun stod der og så på mig, som om jeg var en mand fra Mars, det var sgu ikke let at se på.

Overalt var der børn der prøvede at sælge blåbær og svampe fra skoven, det var nok deres måde at få lomme penge på, købte nu ikke noget da jeg ikke havde fået vekslet til nogle ungarske penge, målet for dagen var Route 66 og inden jeg kom til MC campingpladsen købte jeg ind til aftensmad, noget der ligger svinemørbrad og købte ind til brasekartofler, det blev en succes eller var jeg bare sulten.

På Route 66 var der ikke så mange, men kom i snak med en englænder der hed Bob, som vil en tur til Zagreb hvor

der var fundet nogle pyramider som de mente var flere tusind år siden og det var han meget optaget af. Ellers var der en del polakker som kun kunne polsk, men de havde en polsk snaps på 70%, ikke noget jeg kan anbefale.

Havde en hyggelig aften, og kom i seng kl. 23.00.

Dag 3

Stod op kl. 7.00, fik pakket sammen, målet for dagen var Slovakiet og Polen. Det første stykke gik gennem de ungarske bjerge og det var et flot område, grænseovergangen var der ikke meget af, så jeg glemte at bruge de ungarske penge jeg havde, men skidt med det, så har jeg da lige til næste gang jeg kommer til landet.

I Slovakiet syntes jeg ikke der var meget at se på, men efter nogle timer kom jeg til byen Poprad hvor jeg kunne se bjergkæde

som rejste sig bag byen, vejen førte mig uden om byen og lige ind i bjerget. Nu skulle det blive sjovt, havde aldrig troet der var så flot, skulle tro man var kommet til Østrig, kunne se der var et stort ski område om vinteren. Det bliver ikke sidste gang jeg kommer der.

Det var først meningen af vil køre til Krakow men det var sgu for kedelig og møj beskidt og brugte det meste af tiden på at holde i kø, fandt en vej tværs over til Tjekiet?? Gad sgu ikke være mere i det land. Det blev den dag jeg kørte mindst, kun 450 km og var fremme ved campingpladsen kl. 18,00 det var sgu ikke mange km på så lang dag, men hold kæft det var en fed dag, lige på nær Polen. Aftensmaden blev en stor bøf, ris, og min trofaste ven "Onkel Bens sovs" fed plads jeg havde funden i byen Baska men en lille sø, og en lille cafe hvor de solgte 1/2

fadøl til kr. 7.- og camping koste kr. 30.- pr nat for det hele.

Dag 4

Noget af det første jeg gjorde når jeg kom til et nyt land var at købe en kort, så jeg havde en ide om hvilken vej jeg skulle køre, så havde jeg også mulighed for at undgå at komme på motorvej, nogle gange måtte jeg køre en omvej for at slippe for motorvejen, men hvad gør det når bare man har det sjovt. Havde igen en dejlig dag.

Planen var at køre ind i Tyskland lige på til grænsen mellem Polen og Tyskland, men det kort jeg havde slap op, Jeg valgte "nieren" den kender jeg hjemme fra Fyn. Ikke noget dumt valg, kom igennem et bjergområde der var utroligt flot.

Målet for dagen var at komme så tæt

på Berlin så muligt, og begyndte at lede efter en campingplads. Fandt et skilt med camping, med det var en lille grusvej og ingen antydning på liv efter et par km, mødte en dame med to børn, hun sagde jeg bare skulle blive med at køre venstre om, endeligt fandt jeg den, her skal man sgu være lokalt kendt for at finde den, det var utroligt flot med en lille sø og meget stille.

Fik noget at spise og et par kolde, de havde Erdinger?? så det var næsten som at være hjemme i klubben.

Dag 5

Jeg havde 3 muligheder for at passere Berlin, nord om, lige igennem, eller vest om, valgte den sidste da jeg herved kunne undgå motorvej. Planen var at jeg skulle være hjemme lørdag eftermiddag, men

kunne godt se det vil komme til at blive et lille problem. Fik ringet hjem til Sanne og hun sagde jeg bare skulle bruge den tid jeg behøvede, hun er sgu god ved mig, Planen var at køre til Lükbeck og finde landevejen nr. 76, Ole Schou havde fortalt min det var en flot tur.

For kun anden gang måtte jeg give op, første gang var i Ungarn, kørte ca. 15 km på motorvej, blev ved med at lokke mig ind på de skide motorveje. Efter den del køren rundt ramte jeg syveren 100 km før den danske grænse, nu havde jeg også kørt næsten 3000 km . Hjem til et varmt bad, culotte steg i Weberen, lidt rødvin, så var der også udsolgt.

Jeg må sige det har været den mest fantastiske tur jeg til dato var været på, helt alene og bare køre den vej man har lyst, holde pauser når man vil, det var sgu skønt.

Nu glæder jeg mig bare til næste tur som er Østersøen rundt, som vi er nogle stykker der er ved at planlægge.

Gode råd

Råd nr. et: Hvis man som jeg ønsker kolde sodavand på turen, kan man som det billigste købe frossen spinat som køle-elementer.

Råd nr. to: Hvis man ikke vil have alt til at smage af spinat resten af ferien skal de pakkes godt ind.

Således opfattet af Preben

NYE DUCATI

2008	1098 Mono/Biposto få stk TILBUD Førpris: 323.000
2008	1098S få stk TILBUD! Førpris: 406.895,- Spar 86.700,-kr
2009	Ducati 1098 S Streetfighter
2009	Ducati 1098 Streetfighter
2009	Ducati 1098R Uden afgift.
2009	Ducati 1098R Troy Bayliss Uden afgift.
2009	Ducati 1198
2009	Ducati 1198
2009	Ducati 1198S
2009	Ducati 848
2009	Ducati 848
2009	Ducati M1100 + Accessories (ring for pris)
2009	Ducati Monster 1100
2009	Ducati Monster 1100 Farve: Silver-Rød-BlankSort
2009	Ducati Monster 1100S Rød - Hvid
2008	Ducati Monster 696 Rød
2008	Ducati Monster S2R 1000 Tilbud: 1stk Rød 1stk Sort
2007	Ducati S2R 800 Tilbud 1stk Rød Spar 31.500,-kr
2009	Hyper Motard 1100
2009	Hyper Motard 1100 S
2009	Monster 696 Dark
2009	Monster 696 Hvid

2008	1098 Mono/Biposto få stk TILBUD Førpris: 323.000
2008	1098S få stk TILBUD! Førpris: 406.895,- Spar 86.700,-kr
2009	Ducati 1098 S Streetfighter
2009	Ducati 1098 Streetfighter
2009	Ducati 1098R Uden afgift.
2009	Ducati 1098R Troy Bayliss Uden afgift.
2009	Ducati 1198
2009	Ducati 1198
2009	Ducati 1198S
2009	Ducati 848
2009	Ducati 848
2009	Ducati M1100 + Accessories (ring for pris)
2009	Ducati Monster 1100
2009	Ducati Monster 1100 Farve: Silver-Rød-BlankSort
2009	Ducati Monster 1100S Rød - Hvid
2008	Ducati Monster 696 Rød
2008	Ducati Monster S2R 1000 Tilbud: 1stk Rød 1stk Sort
2007	Ducati S2R 800 Tilbud 1stk Rød Spar 31.500,-kr
2009	Hyper Motard 1100
2009	Hyper Motard 1100 S
2009	Monster 696 Dark
2009	Monster 696 Hvid

BIMOTA

2009	Bimota DB5 S Uden afgift.	153.750,-
2009	Bimota DB6 Delirio (Valgfri farve) Uden afgift.	150.940,-
2009	Bimota DB6 R Delirio Uden afgift.	170.625,-
2009	Bimota DB7 Uden afgift.	209.995,-
2008	Bimota DB7 Uden afgift.	209.995,-
2009	Bimota DB7 m/Carbon Stel - 166kg (Pris ukendt)	
2009	Bimota TESI 3D Uden afgift.	221.250,-
2009	Bimota TESI 3D Carbon Uden afgift.	221.250,-
2009	Bimota DB5 R Uden afgift.	178.125,-

BRUGTE MC

2001	Ducati 748 Biposto 28.737 km	114.900,-
2000	Ducati 748 Biposto 42.000 km	114.900,-
2001	Ducati 748 R Uden afgift: 13.215 km	59.900,-
2006	Ducati 749 S m/ Termignoni system meget fin stand 8.483 km	174.900,-
2006	Ducati 749 S Monoposto 04 Model m/Termignoni 11.100 km	149.900,-
2000	Ducati 750 SS HF m/ Marving lydpotter 22.049 km	74.900,-
2004	Ducati 800SS 18.000 km	114.900,-
2001	Ducati 750SS FF 45.600 Km	77.998,-
1999	Ducati 996 Biposto 21.000 km	149.900,-
1999	Ducati 996/998 20.242 km	174.900,-
2002	Ducati Monster 620 Dark 26.087 km	79.900,-
2007	Ducati Multistrada 1000 Sort 9.842 km	139.900,-
2001	Ducati 750SS HF 42.000 Km	72.000,-
2002	Kawasaki ZX12R 27.500 Km	105.900,-
2002	Ducati 998 S m/alt i tilbehør 35.000 Km	185.000,-
2005	Pocketbike Polini GP3 Ducati Replica, vandkølet 6,2 HK	21.998,-

Anette & Henriks sommerferie 2009

Kroatien + Østrig

Vores ferie startede lørdag d. 4. juli kl. 5.30, hvor vi kørte fra Randers. Turen gik fint sydpå af den tyske motorvej. Hamborg, Hannover, Braunschweig, Magdeburg og Halle. Vi var inde for at tanke og var netop blevet færdige, da Arne og Linda, Uffe og Birgit svingede ind. Vi skulle jo det samme sted hen på ferie, men det var alligevel et sjovt træf at vi lige skulle mødes dér på en tysk tankstation. Vi kørte videre sammen og fandt en lille by Schwarzenfeld, hvor vi besluttede at tage en overnatning. Byens eneste gashaus så meget lukket ud, men efter at vi havde kredset om det i et stykke tid viste det sig, at vi bare skulle vove os ind i receptionen, så var der åbent. Vi fik parkeret motorcyklerne i garagen og så var det ud i byen og finde et sted at spise.

Efter middagen fandt vi en hyggelig café, hvor vi bestilte nogle øl. Henrik var i feriehumør og ville give æblesnaps. Han fik fat i servitricen og bestilte 3 apfelschnaps til Uffe, Arne og ham selv. Lidt efter kom servitricen ud med en bakke med 3 glas. De var godt nok lidt store de der snapse, men hvad pokker, det var jo ferie. Farven var god nok, men smagen skuffede fælt. Det var ikke apfelschnaps, men apfelsaft - æblejuice. Pludselig var der ingen afsætning, så Henrik og jeg måtte dele. Det smagte godt, meeen.... 1½ liter. Lige i overkanten.

Søndag tog vi videre til Slovenien, hvor vi ville se Postojnagrotterne. Efter et stykke tid på motorvejen stod trafikken pludselig stille. Det viste sig at være en spøgelsesbil-

list der var på spil. Vi benyttede lejligheden til at stå af og strække ben indtil politiet gav grønt lys til at køre videre. Vi ankom til Postojna og efter en kort køretur gennem byen, fandt vi Hotel Sport, et gammelt men charmerende hotel fra 1880. Vi havde en hyggelig aften i hotellets store spisesal med god mad og lidt øl. Vi sluttede af med drinks og nød udsigten fra fortovscaféen.

Mandag morgen kørte vi de få kilometer ud til grotterne. Det var vældig varmt, men vi var nødt til at beholde det meste af motorcykeltøjet på, da der kun var 8 grader inde i grotterne. Vi fik købt vores billet og fik udleveret en brochure på dansk - meget imponerende. Postojnagrotterne er kæmpestore drypstenshuler som for publikum går 5.2 km ind i bjerget. Deraf foregår de 4 km med tog. Vi havde en engelsk guide og det var meget interessant. Bl.a. fik vi at vide, at drypstenene vokser 0,1 mm på 10 år. På turen gik vi også over den russiske bro, som blev bygget under 1. verdenskrig af russiske krigs-

**STORT UDVALG
i AXO beklædning**

Glad Rasmussen MC
Lufthavnsvej 1 - Feldballe 8410 Rønne
Tlf. 86 36 73 76 - Fax: 86367366
www.ducatijylland.dk/

fanger. Vi sluttede af i grotternes største sal Koncertna dvorana. Den er 3000 m² stor, næsten 40 m høj og kan rumme 10.000 personer. Her blev tidligere afholdt betydelige koncerter, men de måtte stoppe igen, da fugten i grotterne ødelagde instrumenterne. Der var også et meget kraftigt ekko der varede ca. 6 sekunder. Her kunne man virkelig høre at Møller drikker øller.

Mandag aften ankom vi endelig til Rab. Det havde været en smuk tur langs kysten fra Rijeka til Jablanac, hvorfra vi skulle sejle med færgen til Rab. Turen havde føltes lang og havde mestendels bestået af sving, hvilket for mit vedkommende føltes ganske spændende, da jeg ikke er så fortrolig med bjergkørsel. Men efterhånden som jeg fandt rytmen gik det fint og udsigten var i hvert fald fantastisk. Men nu

var vi der endelig. Vi kørte af færgen og fandt uden større besvær campingpladsen Padova III. Efter lidt søgen fandt vi et sted hvor vi med lidt god vilje kunne være med vores 3 telte.

Tirsdag gik vi en tur ind og kiggede på byen. Vi gik langs vandet og det tog en god halv time. Vejret var rigtig dejligt og så kunne vi jo også lige sondere terrænet. Vi skulle også alle sammen have hævet nogle penge og så skulle vi selvfølgelig også havde fundet ud af hvor alle de hyggelige fortovsrestauranter lå. Vi fik både penge og øl og vandrede videre ned i den gamle bydel som så ret så hyggelig ud. Vi fandt et sted hvor vi spiste frokost inden vi gik tilbage til campingpladsen. Vi handlede i det velassorterede supermarked som lå på campingpladsen og fik fyldt køler-

taskerne op. Vi havde lidt kig på noget rom, men desværre havde de kun hvid Bacardi og en lokal flaske med billedet af et negerhoved på - sikkert noget værre sprøjt. Og eftersom det var billigt, var det i hvert fald helt sikkert, at det ikke smagte godt. Det endte med at vi købte en lille flaske Bacardi - så kunne vi altid lukke øjnene og drømme om en mørk Captajn Morgan. Senere blev vi klogere. "Neg'ren" smagte fantastisk og jeg tror aldrig de har solgt så meget nede i supermarkedet som da vi var der. Om aftenen besluttede vi at spise på en af de restauranter, der lå lige ved siden af campingpladsen - helt ned til vandet. Mens vi sad der begyndte det at blæse en del op. Det ruskede noget i solstolene på terrassen, og bådene der lå på vandet

blev også rykket godt i. Heldigvis for os at vi sad inde og kunne nøjes med at betragte elementernes rasen, mens vi nød vores mad. Det var en hyggelig restaurant og betjeningen var også helt ok. Der var en lille sød hundehvalp, som rendte rundt inden i restauranten, og vi havde som egentlig ikke bemærket den, hvis det ikke var fordi den pludselig besluttede sig for at lægge en lille bæ lige ved siden af vores bord. Det fik Henrik og Arne helt op i det røde felt, og vi andre synes heller ikke at det var så lækkert igen. Henrik hentede tjeneren, som fik at vide at "the dog has crapped on the floor", hvilket ikke udløste hverken undskyldning eller nedslag i regningen. Vi skyndte os at gå - fast besluttede på aldrig at vende tilbage.

Onsdag var der afslapning ved stranden. Vi var generelt meget heldige med vejret - der som regel var til den varme side (meget varme). Vi besluttede os for at spise hjemme og var endnu engang nede at proviantere i vores supermarked. Vi havde indtil da delt alle udgifter til mad og drikkevarer. En havde købt ind og havde derefter afkrævet de andre deres andel. Dette betød en del penge gik på kryds og tværs indtil alle havde betalt og alle havde fået rigtigt tilbage. Det var en smule besværligt, så vi blev enige om at lave en madpose, hvor hver person smed 100 kroner i. Så tog den der skulle ned at handle bare posen med og brugte af dem. Når posen var ved at være tom, smed vi 100 kr. mere i. Det var et system som var nemt

at bruge og overskue. Om aftenen grillede vi - der lå nogle tyskere som var så venlige at låne os deres grill. Vi fik lækker salat og brød til.

Overfor supermarkedet lå der en lille massage-biks. Birgit og jeg havde været inde og kigge - det var en lille splejs af en pige som arbejdede der. Men vi kunne godt bruge noget massage, og det tænkte vi, at de andre sikkert også kunne, så vi havde booket 6 tider til torsdag.

Torsdag stod jeg tidligt op. Jeg havde den første massagetid. Forventningsfuld mødte jeg op i biksen. Men jeg blev ikke skuffet. Den lille splejs - Marijana hed hun - kunne sagtens tage ved, så mine muskler fik en ordentlig tur og bagefter overlod jeg brikken til Henrik. Senere kom Linda og

Birgit derned, mens Arne og Uffe havde meldt fra. Om eftermiddagen fik jeg vasket tøj og hængte det straks op på snoren. Dvs. det var ikke en rigtig tørresnor, jeg brugte bare bardunerne til teltet. De virkede jo fint. Jo tak, det gjorde de. Da tøjet var tørt og jeg fik taget det ned var der en fin rød stribe over alle mine hvide nederdele og bluser. Den røde snor havde smittet af. Øv, øv, øv. Senere på aftenen ankom Flemming og Anette - noget forsinket. De havde haft et uheld og havde måtte tage en ekstra overnatning i Regensburg. Vi var alle enige om at med de uheld de efterhånden havde haft på deres ferier, var der ingen af os andre der nogensinde skulle op i en flyvemaskine sammen med dem.

Fredag fik vi flyttet teltene omkring, så

der blev mere plads. Siden vi var ankommet var der flyttet nogle af de andre gæster, så nu skulle vi sørge for at brede os. Lars og Pernille ankom sidst på eftermiddagen og Sanne, Preben, Michelle og Simone ville ankomme senere på ugen, og dem skulle vi også holde plads til. Vi fik flyttet Henriks og mit telt over ved siden af Anette og Flemmings og fik spændt tarpen ud i mellem dem. Jeg fik skrevet postkort hjem til familien - så var det gjort. Om aftenen tog vi en taxibåd ind til byen. Det kostede kun 10 kr. per person og det var en hyggelig sejltur. Efter en god middag på byens sikkert dyreste restaurant, slentrede vi lidt rundt i den gamle by. Det var hyggeligt og der var liv og glade dage alle steder. Henrik fik købt nogle T-shirts -

med Linda som assisterende shopper. Vi andre gik omkring og kiggede på vinduer. Vi havde egentlig lyst til en kop kaffe, men det eneste sted der havde åbent ville ikke servere for os. Vi var vist også lidt sent på den. Vi gik videre og endte på det store torv. Der var en lille bod, hvor man kunne få serveret pandekager med nutella. Det var der flere af os der købte og det smagte jo rigtig godt. Da vi skulle hjem var Arne pludselig væk. Vi var lidt bekymrede, da han jo ikke havde sin GPS med, men pludselig dukkede han op igen og vi gik ned til havnen. Da Linda sprang ned i båden tog hun straks roret og sagde, at den båd skulle hun nok sejle hjem. Vores skipper var ikke sådan at hyle ud af den, så han lod Linda stå som kaptajn og hun styrede flot båden ud af havnen. Tilbage på campingpladsen var vi selvfølgelig omkring vores lille strandbar for en godnatdrink eller to. Anette og Linda fik sex on the beach - og det var vist ikke så ringe endda.

Lørdag morgen svedte vi i teltet - solen stod lige på. Vi lå ved stranden hele dagen og stegte. Uffe lejede en kajak og sejlede en tur over den en lille ø lige overfor. Det kunne jeg godt være lidt misundelig på. Alt andet lige måtte det lufte mere ude på vandet.

Søndag gik Birgit og jeg en tur ind til

den gamle by. Vi måtte have 2 pitstop, da det var en meget lang tur. Anette og Linda gik til stranden og Uffe, Lars, Pernille, Arne og Henrik kørte en tur op på bjerget. Henrik på min motorcykel. Hvilket både var godt og skidt. Batteriet gik nemlig kaput, hvilket var skidt fordi han så måtte trække motorcyklen ca. en km tilbage til campingpladsen. Men godt fordi hvis han ikke havde opdaget det dér, havde vi måske stået den dag vi skulle rejse og ikke kunne få fat i et batteri. Nu kunne vi nå at få købt et nyt. Bortset fra det havde de vist en god tur. Der var en fantastisk udsigt oppe fra bjerget, og det var vist nogle lidt spændende veje de var kommet ud at køre på. Det eneste minus var, at der var så mange sten smidt rundt omkring. Meget u hensigtsmæssigt når man nu kommer kørende der. Det gav lidt ridser og skrammer. Om aftenen var vi oppe at spise på den hvide restaurant. Den lå lige midt på campingpladsen og ham der ejede den var en rigtig hyggelig fyr. Han fortalte at hans kone arbejdede på et hospital. Der havde hun arbejdet i 33 år. Hun arbejdede 200 timer om måneden og det fik hun 800 euro for. Hans datter arbejdede i restauranten sammen med ham. Maden var for øvrigt både god og billig. Da vi skulle til at betale gav han Arne 3 mulig-

heder for at betale for maden. Det var "Euro, kuna or woman stay here". Så var det store spørgsmål hvad Arne ville vælge. Linda kom dog med hjem igen.

Mandag stod den igen på afslapning. Henrik fik hentet batteriet til min motorcykel og så var alt vel der. Vi havde en del husdyr (læs: myrer) ved vores borde og det var især irriterende når vi sad og spiste. Det tog Henrik, Arne og Uffe sig af. Ved hjælp af en del benzin blev der lavet en regulær myremassakre, og så havde vi madro et stykke tid. Sanne, Preben, Simone og Michelle ankom hen på eftermiddagen og så var vi oppe på 14.

Tirsdag gik vi igen på stranden. Jeg var lidt uheldig og vred om på foden. Birgit lavede et koldt omslag og det hjalp lidt. Foto-Kent fra Silkeborg Mc ankom om aftenen og så var vi 15. Jo, hvor godfolk er, kommer godfolk til.

Onsdag havde vi bestemt at vi ville køre

en tur til Plitvice søerne. Det er en nationalpark, der ligger en stykke inde i landet. Det ville blive en heldagstur og det var dejligt at komme ud og se lidt. Vi var 5 cykler der tog afsted: Preben med Simone i sidevognen, Lars med Pernille bagpå, Arne, Henrik og jeg. Vi tog færgen tidligt og spiste morgenmad i Senj. Derefter gik turen ind i landet op over bjergene. Vi kom gennem mange byer hvor vi kunne se at huse- ne var gennemhullet af skud - her havde krigen været. Krigen i eks-jugoslavien startede faktisk i Plitvice den 31. marts 1991, da serberne indtog parkens administration og myrdede den kroatiske politiofficer Josip Jovic. Området var besat af serberne frem til 1995, og der gik rygter om, at de ville sprænge området i luften, hvis kroaterne rykkede ind. Heldigvis skete dette ikke, og da den kroatiske hær genindtog parken i 1995, var parkens skønhed heldigvis intakt. Vi både gik rundt og sejlede også, og hver gang vi rundede et hjørne var der det ene mere fantastiske scenarie end det andet. Vi havde en fantastisk dag.

Torsdag var der varmt og vi lå endnu engang og slappede af på stranden. Der var nogle der havde været så fornuftige at købe nogle luftmadrasser. Jeg lånte den ene og flød lidt rundt på vandet. Det var godt nok dejligt. Først en halv time på

en ene side og så en halv time på den anden. Så var jeg well done, men det opdagede jeg først om aftenen da solen gik væk og det blev køligt. Så skal jeg love for at der var dømt stegt flæsk. Av, av, av. Det var ikke en sjov nat.

Fredag var det tid til at tage afsked med Lars og Pernille, som skulle videre på deres ferie. Og så var det Birgits tur til at stå med et batteri, der ikke virkede. Aftensmaden blev indtaget på den hvide restaurant. Henrik fik gullashsuppe til forret og gullashsuppe til hovedret til stor forvirring for tjeneren.

Lørdag vågnede jeg kl. 3 om natten fordi der var så varmt. Efter at have ligget og vendt og drejet mig i en uendelighed, smed jeg håndklædet i ringen og erkendte

at det var umuligt at sove. Jeg stod op og gik udenfor. Der gik ikke lang tid så kom også Flemming og Anette. Så sad vi der i mørket og nød at der var bare en lille bitte smule køligere udenfor teltet. Pludselig kom Arne. Han kunne heller ikke sove. Så sad vi der et lille stykke tid. Jeg overvejede at tage liggeunderlaget udenfor og lægge mig der, men tanken at om myrer og andre farlige kødædende dyr ville kravle rundt på mig, fik mig til at trække ind i saunaen igen. Det blev ikke til meget søvn den nat. Jeg må dog ha' sovet lidt, for jeg vågnede til uvejr om morgenen. Vi sad under tarpen i regnvejret. Det var hyggeligt og egentlig ganske forfriskende. Vi fik æggecake til frokost og senere tog vi en taxibåd ind til byen.

Søndag morgen var det afgang. Turen gik videre til Østrig. Det var Arne og Linda, Uffe og Birgit og Henrik og mig der tog afsted. Valget havde stået mellem Tjekkiet og Østrig. Ifølge DMI var der lige dårlige vejrudsigter for begge steder, men vi skulle jo vælge, og det blev Østrig. Det kom vi ikke til at fortryde viste det sig. Turen gik fint og vi ankom til campingpladsen i Heiligenblut kl. 16 om eftermiddagen. Der havde vi jo været før, så det var jo dejlig velkendt. Vi satte os udenfor og fik en øl. Vi blev straks genkendt af Fleissner junior,

som mere eller mindre har overtaget campingpladsen da Josef ikke er så frisk mere som han har været. Han går dog stadig rundt og hilser på og hjælper til hvor han kan. Vi fik en øl mere inden teltene blev slået op. Linda klarede teltet helt på egen hånd, hvilket nok var en øl mere værd, så den drak vi også. Således klar til at gå ud og møde verden gik vi ind i restauranten og bestilte hver vores campingpande. Den bestod i al sin enkelhed af mørbradbøffer, båndpasta, grønsager og gorgonzola-sauce. Alt i alt en dejlig blanding og den blev fulgt til dørs af 2 flasker rødvin (til deling, dog) Således mætte og trætte gik vi seng. Det var lidt andre temperaturer end Kroatien, så jeg fik en overordentlig kold nat, da jeg havde ladet min gode sovepose blive hjemme til fordel for en tyndere, mere sommeragtig én. Og selv om det var sommer i Østrig, så var der saft suseme koldt om natten.

Mandag tog vi en tur op til byen og gik rundt og kiggede. Det var rigtig hyggeligt og der var meget smukt at kigge på. Vi fandt et sted at spise frokost og en øl eller to og så gik vi tilbage til campingpladsen. Der kom en lille smule regn, men det var intet at snakke om. Vi trak bare ind i læ, og så var det blevet tid til en apfelschnaps, altså en af de rigtige.

Bagefter var der flotte regnbuer - faktisk 2 af slagsen. Smukt. Aftenen tilbragte vi i restauranten, hvor vi igen gik amok på menukortet. For mit vedkommende blev det vist til 3 retter, hvilket jeg absolut ikke kunne spise, men gjorde det alligevel fordi det bare smagte så godt. Især desserten. Heidelbergpfannkuchen. Pandekager med is og blåbær og pyntet med alverdens lækre frugt. Se, det var da lide sundt. Klog af forrige nats kolde oplevelse, pakkede jeg mig denne nat ind i diverse trøjer, bukser og min motorcykeljakke. Det gik lidt bedre.

Tirsdag havde vi besluttet os for at vi ville en tur op på bjerget. Der kørte en skilift op midt i byen og den skulle vi med. Vi kom op i 2600 m højde og det var ganske flot. Vi gik rundt på bjerget et stykke tid og Henrik og Uffe fik en bjergplatte med noget pølse, brød og øl. Det smagte vist godt. Henrik så i hvert fald ganske tilfreds ud. Vi tog turen ned igen og gik lidt rundt. Vi ville gerne ind og se kirken - som er meget smuk og som faktisk har et dansk islæt. Det forlyder at den danske prins Briccius fik en flaske med Kristi blod som tak for tro tjeneste af kongen af Konstantinopel. Han syede flasken ind i sin læg, men blev begravet under en lavine på sin vej tilbage. Op fra sneen voksede 3 aks og på den måde fandt nogle bøn-

der ham og dermed også flasken. De tog nogle okser som de brugte til at slæbe ham tilbage til byen. Da okserne ikke kunne mere, besluttede de at bygge en kirke hvor de stoppede og det er kirken i Heiligenblut (helligt blod). Således fortalt af sønnen Fleissner over en irsk kaffe i baren på campingpladsen. Henrik og jeg har for øvrigt lovet at sende 2 pakker brun farin ned til ham. Han lavede irsk kaffe med almindelig sukker, hvilket jo slet ikke giver den samme smag. Heldigvis havde vi selv noget brun farin med som vi kunne putte i. Det opdagede han så og så måtte vi jo fortælle at det er sådan vi laver irsk kaffe. Der forinden havde vi spist endnu en dejlig middag inkl. endnu en portion pandekager. Ikke så sært at bukserne strammede

da vi kom hjem.

Onsdag morgen pakkede vi teltene sammen og så gik turen nordpå. Vi fulgtes med de 4 andre over passet og til første tankstation hvor vi spiste morgenmad sammen. Derefter blev vi enige om bare at køre hver for sig. Så kunne vi altid snakke sammen hen under aften. Hvis vi var i nærheden af hinanden kunne vi jo altid mødes på et gasthaus. Henrik og jeg kørte videre og det gik fint derud af. Omkring spisetid var Henrik og jeg inde for at tanke og Henrik fik kontakt med Uffe for at høre hvor langt de var kommet. Det viste sig at de var 20km bagved os og at de lige var kørt fra og havde fundet et gasthaus. Vi fik fluks vendt om og kørte tilbage og fik fundet dem. Endnu en hyggelig aften, den sidste inden vi var hjemme.

Torsdag morgen sagde vi farvel og tak til de andre og kørte videre hjemad. Vi havde en god tur hjem og var hjemme sidst på eftermiddagen. Slut på en dejlig ferie.

**Oplevet af
Anette & Henrik**

Vi er autoriseret forhandler af SUZUKI, PGO og KYMCO.

Vi har alt i udstyr fra Metzeler, Bridgestone, Motorex, Caberg, Abus, Shoei, Givi, Held, Frank Thomas.

Bøgegade 3 - Randersvej 36 | 8200 Århus N | Tlf. 8616 3766 - 8616 3396 | brdrsejr@brdrsejr.dk

Sommerferie gennem 11 lande.

Denne sommerferie var ikke planlagt så nøje, men det endte med at vi kom gennem følgende lande: Tyskland, Østrig, Italien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Herzegovina, Montenegro, Serbien, Kosovo, Makedonien og Ungarn.

Dag 1: Vi startede vores sommerferie med at køre til Hamburg banegård, som vi har gjort siden år 2001. Sidste år havde vi beregnet forkert og kom kun lige til tiden, så i år skulle vi have ca. 1 time inden pålæsning på toget. Men nej, 20-30 km før Hamburg var der STAU så den time blev brugt til STAU og vi ankom til Hamburg banegård til pålæsningstidspunktet, men personalet kunne berolige med at det var ok, vi kunne så konstatere at det var pga. at MC'erne skulle på sidst. Vi vidste at Elisabeth, Jesper og Nora skulle med samme tog, så dem mødte vi også inden vi gik ind i toget. Senere kom Jesper og Nora på besøg.

Dag 2: Ankomst til Trieste i Italien, der små regnede da vi ankom. Og vi kørte fra byen i regnvej. Vi kørte mod Kroatien, hvor vi havde fundet at der var en færge fra byen Brestova på Istrien halvøen til

Porozina på øen Cres, prisen for at komme med færgen : 2 personer og MC 75 kr. Vi fandt en campingplads i byen Osor som forbinder Cres med øen Losinj. Her var vi 2 overnatninger.

Dag 3: Vi kørte tur på øerne Cres og Losinj. Der er mange campingpladser, strande og turister.

Dag 4: Vi tog færgen fra Merag på Cres til Valbiska på øen Krk. Videre syd på til vi fandt en campingplads ca. 15 km nord fra Dubrovnik, i byen Trsteno, hvor vi overnattede 3 dage. En hyggelig campingplads, nyere toiletter og brusere, med et par ældre søskende som passer pladsen. Denne dag fik vi kørt omkring 500 km. men det tager en hel dag, da der skal ventes på færge, med færge og når kørsel ikke er på motorvej kan man kun køre ca. 50 km. pr. time.

Dag 5: Vi kørte ind til Dubrovnik og fandt en parkeringskælder. Så ned til den gamle Dubrovnik bydel som er genopbygget efter bombningerne. Først en tur rundt i de mange smalle gader, derefter betalte vi 50kr.

pr. person for at gå rundt på bymuren, denne tur tog 5 kvarter at gå rundt.

Dag 6: Vi kørte en lille tur ind i Bosnien-Herzegovina, ved grænsen her ind var der en meget lille grænse post, hvor det ikke tog så lang tid, men da vi skulle retur til Kroatien var det ved en mere befærdet grænsepost, og så skulle der tjekkes alt muligt. Da vi kørte i Bosnien-Herzegovina så vi skilte med dødningehoveder og at der var miner i området, så det er ikke her man skal ud i krattet for at tisse.

Dag 7: Vi kørte nu fra Kroatien, til Bosnien-Herzegovina, hvor vi ved grænsen skulle vise det grønne forsikringsbevis. Det var det eneste land hvor vi skulle dette. Der fra videre til national parken Domitor ved byen Zabljak i Montenegro. Undervejs kan det være svært at læse skilte. Jeg har kopieret nogle sider med deres alfabet, så K prøver at oversætte vejskiltene for at fin-

de ud af hvilken vej vi skal. Vi har 3 overnatninger i Domitor. Det billigste sted på turen, kun 7 Eur pr overnatning, 2 euro pr. person og 3 for teltet. På campingpladsen var der køkken med 2 gasblus, køleskab, fryser. Der var 2 overdækkede pavilloner og meget hyggeligt.

Dag 8: Gik rundt om søen Crno Jezero, det kostede 2 euro pr. person at komme i

national parken. Dem betalte vi ved indgangen, men vi forstod ikke helt for man kunne komme ind ad andre veje til parken hvor det ikke kostede penge. Om aftenen var der nogle personer, som ville tænde op på bålstedet. Da vi havde camperet op af bålstedet, blev K noget bekymret for vores telt, så han forsøgte at tale dem fra at tænde bål. Det blev til et lille bål til deres madlavning.

Dag 9: Vi kørte tur i området og på en bjergkam stod der en person, som ville have penge fordi vi nu kørte ind i nationalparken. Lidt underligt for det var en vej videre og på vej kortet kunne det ikke læses at det var en betalingsvej. Nå, men vi fandt billetterne fra i går frem og viste dem, og det var så OK. Vi kunne læse på bagsiden, at der stod datoen fra i går, men det var åbenbart ikke noget personen tog sig af, så vi skulle ikke betale for at køre halvt gennem denne nationalpark og vende tilbage ad samme vej. Vi kørte om

til en ski lift, som kørte for at finde ud af hvor langt den kørte, men da det kun var halvvejs til toppen, droppede vi turen med liften. Vi havde forsøgt at købe grill kul, men det var ikke til at finde i nogle forretninger, derfor beslutter K at det træ som der var blevet brændt af på bålet dagen før, var blevet til trækul, så K ville så sortere lidt i det til vores grill. Hvad gør man ikke for at få grill mad.

Dag 10: Vi kørte nu fra Montenegro. Undervejs holder vi ind for at tage billeder af Tara kløften, her er der 3 ældre kvinder fra Danmark som skal til Makedonien til bryllup, de har overnattet i Mostar i Kroatien og kan anbefale at man besøger byen, det skulle være en meget flot by, så det må vi huske til en anden ferie. Vi kører gennem Serbien, der er meget flot i Serbien. De sidste 20 km i Serbien før Kosovo er det efter en bryllups bil med mange bryllups biler bagefter, bilerne fortsætter gennem den Serbiske toldgrænse og så til venstre, så et stykke efter toldkontrollen er det stadig Serbisk område. Ved den Serbiske grænse inden Kosovo bliver vi vinket ind til siden, og alle andre biler, får lov at passere før at grænsepolitiet tager sig af vores pas og MC papir. Så skal vi ind i Kosovo og ser med det samme Nato tråd langs grænsen, ved selve Kosovos grænse, er der også Danske FN styrker, som vi hilser på, en af soldaterne fortalte at de næste 15 km. vil det være de Danske styrker som kontrollerede. Gennem Kosovo ser vi andre Kfor styrker fra mange andre lande, som kører på vejene. I Kosovo er der mange nye og flotte huse. Der virker fredeligt, så det kan være svært at forstå at FN skal være i landet. Der er mange hestevogne og traktorer på vejen, som sinker trafikken. Vi kommer forbi et hus der er i brand, vi

havde set røgen længe, men det var først da vi havde passeret det brændene hus at brandbilerne var ved at komme til stedet. Videre til Makedonien, hvor vi forsøger at finde en camping plads, 50 km syd for Skopje, men efter flere timers søgen, holder vi i en by for at finde et hotel. Mange af beboerne vil gerne hjælpe og taler også engelsk. En vil vise vej og køre på sin knallert ud ad byen, hvor han viser vi skal køre 10 km., hvor vi så vil finde et hotel. Generelt er vi flere gange blevet hjulpet i alle landene, og befolkningen taler gerne engelsk. Da vi et par dage senere kommer retur til Skopje, må vi konstatere at der her er en campingplads og mange hoteller, så vi skulle blot have holdt ind 50 km før end vi gjorde.

Dag 11: Vi kører nu videre syd på i Makedonien. På en tankstation møder vi en som er født i Makedonien men som bor i Tyskland, hun anbefaler at vi kører til nogle søer, og at en bestemt campingplads skulle være den bedste. Det fortryder vi senere. Vi finder campingpladsen ved søen Ohrid. Her er vi 2 dage. Vi finder en skyggeplads på campingpladsen. Efter at have slået op finder vi ud af at der kun er stå toiletter, og brusere med varmt vand er kun åbent mellem 7-11 og 19-23. Senere må vi også konstatere at det med varmt vand er med modifikation, det var noget koldt vand. Det er fredag, så om aftenen er der fest og disko i restauranten (på campingpladsen) ved stranden. Så hele natten er der en del støj.

Dag 12: Vi kører tur ned til det sydligste af Makedonien hvor vi kan se til Albanien og Grækenland. Om aftenen var der igen disko på restauranten, og det var værre end om fredagen. Hele natten kører der biler og motorcykler på campingpladsen, og der var musik ind til kl. 6 om morgenen. Så det var ikke meget vi fik sovet denne nat. Vi fandt ikke ud af om det var en kommunal campingplads, men der kørte busser til og fra campingpladsen og til selv Ohrid by. Samt der kom mange biler og betalte for at parkere og derefter gå gennem campingpladsen til stranden. Derfor var der ret mange mennesker på campingpladsen.

Dag 13: Så kørte vi nord på for at køre til Serbien. På et tidspunkt i Makedonien, kører vi i et bjerg område, hvor der er skiltning med stenfald, vi kommer rundt om en bjerg og pludselig er der en sten på 2½m i højden, i modsatte vejbane og lidt ind over vores vejbane, og det var ved at gå galt, da der var en modkørende, som var ved at overhale denne kæmpe sten. I Makedonien skal man betale for at køre på motorvejen, det er også OK, men det er svært at forstå at der inden for 1 time, skal stoppes ved 6 betalingssteder for i alt at have betalt 22 kr., der skulle ved hver betalingssted betales fra 2,50kr. op til 5kr. Det er lidt grotesk, at det kan betale sig at bemane sådanne betalingsposter, for det lille beløb som skal betales. Da vi har passeret den Serbiske grænse, er der 4 veksler steder, vi stopper for at få vekslet de sidste

Makedonieske dinar til Serbiske dinar, og man kan blive godt snydt når man ikke kender kursen. Vi fik vekslet 1 Makedonske dinar (= 0,125) til 1 Serbisk dinar (= 0,08), dvs. ca 30% i vekselsgebyr, så vores 420kr i Makedonske dinar blev til 280kr. I Serbiske dinar. Så vi har erfaret at det er en god ide at kende kurserne hjemme fra. Denne dag får vi kørt omkring 600 km. Vi har kun fundet en campingplads, efter erfaring fra Makedonien, kigger jeg på toilet og bruser inden udpakning af MC. Her er der også kun stå toiletter og brusekabinerne ser MEGET forfaldne ud. Kl. nærmer sig 20 og vi har kørt i 11 timer. Vi køre ind i en meget stor by, hvor der på vores kort skulle kunne findes en campingplads, da vi ikke kan finde den, holder vi på en tankstation for at spørge, men de kender ikke nogen og det eneste hotel de kender er den ude på motorvejen, ca. 10 km. nord for byen. Vi kører så til dette hotel for at overnatte og få noget aftensmad.

Dag 14: Denne dag skal vi kun køre omkring 230 km. og det var på motorvej, ville vi sove længe, så vi kom ned for at spise morgen mad kl. 8.20, så spørger tjenerne "hvad vil i" vi forstår ikke helt spørgsmålet, men giver dem vores morgenmadsbilletter, så bliver vi spurgt om vi ville have kaffe eller te, kaffe tak. Så går vi hen til buffeten, og ser at den er noget ribbet og ikke mange rester tilbage. Nå men vi tager lidt brød og ost, og mens K er ved at tage nogle boller, kommer der en af de andre gæster og rydder resten af brødet. Så står vi lidt der og siger til hinanden, at der må jo komme mere brød og tjeneren ville komme med kaffe. Der er 5-6 tjenere og der er på det tidspunkt 14 gæster, så vi synes nok at der er vel mange tjenere som render rundt. Nå men kaffen kommer, og en speciel brødkurv på vores bord med 3 store boller. Så begyndte tjenerne at fjerne alt morgenmadsen, lidt underligt, da så jeg et skilt på Serbisk og måske også Tyrkisk

(der er mange tyrkere som kører denne rute mellem Europa og Tyrkiet) at morgenmad var mellem kl. 4 og 8, så begyndte vi at forstå at vi var kommet for sent til morgenmad, men vi har nu aldrig oplevet at skulle spise morgenmad på noget hotel inden kl. 8. Nå men vi fik fyldt lidt ost på en tallerken, inden alt var borte, og vi blev den erfaring rigere. Vi kører nu videre til Beograd, hvor vi finder en campingplads. Ind og se på toilet, OK. Det første skygge sted, var fyldt med myg så vi finder en anden plads på campingpladsen med udsigt gennem træerne til Donau. Efter camping chefen har fået vores pas kommer han med en seddel på vores ankomst. Vi tager ind og handler, og da vi kommer retur, bliver vi stoppet af camping chefen, for de kan ikke finde stemplerne i vores pas med hvor og hvornår vi er kommet ind i Serbien. Vi kunne heller ikke finde dem, men kunne så fortælle det og så var det

OK. K havde læst i en bog at i Serbien skulle man anmelde sin ankomst til politiet inden for 24 timer, og at dette kunne ske via hotel eller camping, så det var måske derfor de var så opmærksomme efter at finde stemplet i passet. Aftenen bliver en pestilens, da vi er ved at tilberede aftensmadsen bliver vi angrebet af myg, på et tidspunkt kommer de flyvende ind i øjnene og i munden, vi flytter ud i solen og spiser. Bagefter lukker vi vores telt ned og får slået

alle de myggene ihjel, som har forvildet sig ind i vores for telt. Så resten af aftenen er mere behagelig uden alle disse myg.

Dag 15: Vi kører ind for at se Beograd og gå rundt på den gamle borg som ser noget ny renoveret ud. Da vi er inde for at handle til aftensmaden leder vi efter noget så vi kan holde myggene væk. Vi finder nogle myggespiraler, som jeg troede var udgået, men jeg kan huske vi anvendte dem før i tiden uden at kunne huske om de fungerede. Så om eftermiddagen bliver der tændt 6 myggespiraler, som skulle kunne dække 10m² hver, vi har dog placeret dem ret tæt omkring os, samt sørget for at forteltet er lukket så vi kan rykke der ind om nødvendigt. Dette gør at myggene holdes på afstand. Vi havde fået besked om at der for nogle uger siden var faldet meget vand, og det var det som havde gjort at der nu var mange myg. Derfor var der også besluttet at sprøjte mod disse myg, dette fik vi så også at se, da vi var ved at tilberede vores aftensmad kom der flyvemaskiner flyvende i lav højde hen over campingpladsen samtidig med at der blev sprøjtet gift ud. K kom i tanke om Panama kanalen, hvor man også havde sprøjtet mod moskitos, her var det så ikke kun moskitos som døde, men dyr og mennesker blev meget syge og døde, så vi får se, hvor længe vi lever efter denne kemi.

Dag 16: K har nu besluttet at vi skal til Ungarn, så vi skulle køre fra Serbien til Kroatien for at komme til Ungarn. Da vi skulle ud af Serbien var der problemer, for pas politiet kunne ikke finde stemplet fra vi kom ind i Serbien. K måtte forklare hvor vi var kommet ind og at betjenten havde siddet med passet i hånden samtidig med at han stemplede, så det var måske noget utydeligt, stemplet blev ikke fundet, det tog lidt tid, men vi kom ud. I Ungarn kørte vi til byen Pecs, hvor vi på vores vej kort havde fundet at der skulle være 4 campingpladser. Vi kørte ind i byen for at finde et turistbureau eller nogle camping skilte, vi fandt ingen af delene, så K spurgte en dame som henviste til at vi skulle køre mod TV tårnet. Det gjorde vi så, vi fandt 3 campingpladser som var lukket før vi fandt en rolig camping, hvor vi var 3 overnatninger.

Dag 17: Vi kørte tur ad meget dårlige veje. Da vi kørte fra campingpladsen ad en anden rute kunne vi konstatere, at på denne rute var der mange flere campingpladser, så vi havde blot dagen før valgt en forkert rute.

Dag 18: Vi kørte en kort rute om nogle af de mange kunstige søer. Derefter afslapning i varmen.

Dag 19: Vi kørte videre fra Ungarn via Kroatien og Slovenien til Østrig. I Østrig har K fundet en campingplads ved Langsee, nord øst for Villach. Campingpladsen ligger et roligt sted.

Dag 20: Vi kører rundt i bjergene, en vej er lukket og vi må køre den samme vej retur. Om aftenen undrer vi os over at der er så meget motor støj, og finder kortet frem for om vi er kommet tæt på en motorvej, men det er vi ikke. Næste dag finder

vi ud af at der er en motorbane tæt ved, og at der var ræs for special biler.

Dag 21: Vi kørte hen til en jern mine, og var på rundtur inde i en gammel jern mine. K havde læst en brochure, at der var en brygkælder ved et øl bryggeri. Vi kører der hen, men kunne konstatere at brygkælderens var en restaurant og ikke som K troede, at vi kunne prøvesmage på øllet fra bryggeriet.

Dag 22: Så er det hjemrejse dag. Vi har ca. 50 km til Villach, men da vi først skal være ved toget kl. 18.30, skal vi have dagen til at gå, så vi kører ad bjergveje til Villach, det tager så 2 timer i stedet.

I Villach er vi i campingcenter, og om eftermiddagen tager vi op til en borg hvor der er rovfugle opvisning.

Så skal der handles ind til spising i toget. Da toget først kommer sent fra Triest og er forsinket i 20 min. bliver det til spising på tog perronen.

Tina

Pro Bike
Molbakvej 9
8520 Lystrup

